

ΕΤΟΣ ©

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος ΙΖ'. Συνοψη ετησια: Ἐν Ἑλλάδι, φρ. 12, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20—Λι συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ 19 Φεβρουαρίου 1884
1 Ἰανουαρι. ἐκάστ. ἔτους καὶ εἰς ἐτήσιον—Γραφεῖον Διευθ. Ἐπι τῆς λειψ. Πανεπιστημίου 39.

ΑΙ ΤΟΙΧΟΓΡΑΦΙΑΙ

[Μυθιστορία τῆς κυρίας Οὐίδα (Louise de la Ramée)
Μετάρρασις Ἀγγέλου Βλάχου]
Συνέχεια ἰδὲ σελ. 103.

Ὁ κ. Χόλλυς πρὸς τὴν Λαίδην Σάρτερος.

Διατί δὲν ἔρχεσαι εἰς τὸ Δρούμδρες; Εἶνε ὅλοι κατηγανακτημένοι. Δὲν θὰ σέ ἴδω διόλου, ἀφοῦ θὰ μείνω μόνον ἐδῶ δεκαπέντε ἡμέρας.

Ἡ Λαίδη Σάρτερος πρὸς τὸν Κ. Χόλλυς.

Ἐν Γλένλοχη.

Λυποῦμαι εἰλικρινῶς, ἀγαπητέ μου Ἐρρίκε, ὅτι δὲν θὰ σέ ἴδω, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ ν' ἀποφασίσω νὰ ἔλθω εἰς τὸ Δρούμδρες. Ὅταν ὑπεσχέθην νὰ ἔλθω, δὲν ὑπέθετον ὅτι ὁ ταλαίπωρος αὐτός Κιγζλιν θὰ ἔσθηνε τὴν σκηνὴν τοῦ αὐτοῦ πλησίον. Ἐνόμιζα, τούναντίον, ὅτι θὰ ἀνεχώρει νὰ κυνηγήσῃ ἐλέφαντας εἴτε εἰς τὴν Ἀφρικὴν εἴτε εἰς τὰς Ἰνδίας. Δὲν θὰ ἐτόλμων νὰ ἐξέλθω τοῦ κήπου, ἀπὸ φόβον νὰ τὸν συναντήσω. Μοῦ εἶνε ἀνυπόφορος ἡξέυρω, ὡς ἡξέυρεις, ὅτι εἶνε κάλλιστος νέος, ἀμέμπτου διαγωγῆς ἐκτὸς τῶν Παρισίων, ὅπου τὰ ἔθιμα ἐπιτρέπουσιν εἰς τὴν ἀγγλικὴν ἀρετὴν νὰ τὸ ῥίπτῃ ὀλίγον ἔξω. Οὐχ ἤττον οὐδέποτε θὰ συναίνεσω νὰ τὸν νυμφευθῶ, ἔστω καὶ διὰ νὰ γείνω μία τῶν δώδεκα δουκισσῶν τοῦ Ἠνωμένου βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἱρλανδίας, πρᾶγμα ἐν τούτοις τὸ ὁποῖον ἴδιον οἱ φίλοι μου κηρύττουν ὁμοφώνως ὡς τὸ μόνον ἄξιον τῆς ζωῆς. Ἀρκοῦμαι εἰς τὴν τύχην μου. Ἐχω ἀληθῶς σχέδιον νὰ ὑπάγω προσεχῶς εἰς μερικὰς ἐπισκέψεις, ἀλλ' ὄχι ἀμέσως. Ἡ Ἐρμιόνη εἶνε ἐδῶ. Φαίνεται κατενθουσιασμένη μ' ἓνα τῶν γειτόνων μου, τὸν Ἰωάννην Ἐρβερετ, Βάρδελ, ὅστις ἐπέστρεψε πρὸ μικροῦ ἀπὸ μακρυνά, πολὺ μακρυνά ταξείδια εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἄν ἀρέσκωνται ἀμοιβαίως, κανεὶς δὲν θὰ ἐπικρίνῃ τὴν ἔνωσίν των, διότι, μολονότι εἶνε ἀπλοῦς βαρωνέτος, ἡ οἰκογένεια Βάρδελ ἔχει ἀρχαιότητα πολλῶν αἰώνων.

Ὁ κ. Χόλλυς πρὸς τὴν Λαίδην Σάρτερος.

Τί θὰ εἶπῃ αὐτός; Ἡ Ἐρμιόνη καὶ ὁ Ἰωάν-

ΤΟΜΟΣ ΙΖ'.—1884

νης Ἐρβερετ; Σὺ καὶ ὁ ἄλλος; ὦραϊόν τετραγωνόν! Ὡς παρατηρεῖς πολὺ ὀρθῶς, οὐδεὶς θὰ ἔχη νὰ εἶπῃ τὸ παραμικρὸν διὰ τὸν Ἐρβερετ. Ὁ κ. Χόλλυς πρὸς τὴν ἐπίκληρον χήραν Καίρουραθ.

Ἀγαπητὴ θεία, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ σὰς ἐρωτήσω ἂν δὲν σὰς εἶνε δυνατὸν νὰ πείσητε τὴν Ἐσμέαν, μολονότι δὲν θέλει ν' ἀκούσῃ τὸ Δρούμδρες—νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ὑποχρεώσεις της καὶ πρὸς ἄλλους φίλους; Ἡ διαγωγὴ της ἀρχίζει νὰ φαίνεται πολὺ παράδοξος. Ἄν κατ' οὐδένα τρόπον ἐννοεῖ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ Milton, τότε σταίλατε σεῖς προσκλήσεις. Προσπαθήσατε, πρὸς Θεοῦ, νὰ φέρετε ἀντιπερισπασμὸν τινὰ εἰς τὴν σημερινὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν, ἐκ παντὸς τρόπου. Θὰ ἠρχόμην μόνος, ἂν δὲν ἤμην ὑποχρεωμένος νὰ εὐρεθῶ εἰς Ῥώμην ἐντὸς ἐξήκοντα ὡρῶν.

Ἡ ἐπίκληρος χήρα Καίρουραθ πρὸς τὸν κ. Χόλλυς.

Οὐδεὶς αἰσθάνεται περισσύτεραν ἐμοῦ ἀγαπήτησιν διὰ τῆς ἀξιοθρηνητῆς ἀνοησίας—ἠδυνάμην νὰ τὰς ὀνομάσω καὶ πολὺ σκληρότερον—τῆς ἐγγονῆς μου Λαίδης Σάρτερος, ἀλλ' οὐδὲν δύναμαι νὰ πράξω. Εἶνε ἐντελῶς ἀνεξάρτητος, καὶ ἡξέυρετε πρὸ πολλοῦ ποία εἶνε ἡ ἰσχυρογνωμοσύνη της. Οὐτε εἰς τὸ Κάουθ θὰ ὑπάγῃ, οὔτε θὰ ἐπισκεφθῇ κανένα τῶν φίλων της. Ἐχω λόγους νὰ πιστεύω ὅτι ἂν μείνῃ εἰς Milton, θὰ μείνῃ διότι ἐξασκεῖ ἐπ' αὐτῆς οἰκτρὸν θέλγητρον ἢ συναναστροφή τοῦ Ἰταλοῦ καλλιτέχου, τὸν ὁποῖον ἐκρίνατε κατάλληλον νὰ σταίλατε ἐδῶ. Δὲν ἔχω, ἐννοεῖται, νὰ τὴν μεμφθῶ διὰ σοβαρὰν τινὰ ἀφροσύνην. Σέβεται ἀρετὰ τὴν παρουσίαν μου, καὶ δὲν θὰ με καταστήσῃ, βεβαίως, μάρτυν τοιούτων ἀσχημιῶν. Συμβαίνουν ὅμως πράγματα ἐκρυθμα, καὶ ἡ μεταξὺ αὐτῶν οἰκειότης ἀρχίζει νὰ μὴ φαίνεται ἐπιλήψιμος τὸν παρακαλεῖ τώρα νὰ γευματίσῃ μαζὺ μας! Αὐτὸς ἔχει τόσον νοῦν καὶ τόσον αἰσθημα εὐπρεπειᾶς, ὥστε ν' ἀρνῆται. ἀλλ' ἐξ αὐτοῦ ἠμπορεῖτε νὰ κρίνετε ποῦ εὐρισκόμεθα. Τῆς διδάσκει ἰταλικὰ καὶ ὠδικὴν γνωρίζετε δὲ τίνων ἄλλων πραγμάτων εἶνε συνήθως αὐτὰ τὰ πράγματα πρόδρομοι. Δὲν σὰς ἤτο βεβαίως δυνατὸν νὰ προῖδατε, ὅτι ἡ Ἐσμέα ἤθελε τόσον λησμονηθῆ, ὥστε νὰ δεῖξῃ συμπα-

θειαν πρὸς ἓνα νέον, τὸν ὁποῖον ἐστείλατε διὰ νὰ ζωγραφήσῃ τὴν αἰθουσάν της· ἀλλ' οὐχ ἤττον εἶνε πάντοτε λυπηρὸν ὅτι δὲν ἐπροτιμήσατε ἄνθρωπον ὠρίμου ἡλικίας καὶ ὕψους ὀλιγώτερον θελκτικῆς. Ἡ κατάστασις αὐτὴ μὲ ταραττεῖ καὶ μὲ σκανδαλίζει ὅσον δὲν δύναμαι νὰ σὰς ἐκφράσω. Δὲν ἤξεύρω κατὰ γράμμα τί νὰ λέγω. Ἐξ ἀρχῆς εἶχον τὸ προαισθημα, ὅτι ἡ παράδοξος αὐτὴ ἰδέα τοῦ νὰ καλέσῃ ἰταλὸν διὰ νὰ ζωγραφήσῃ τὴν αἰθουσαν τοῦ χοροῦ, θὰ ἐπέφερε περιπλοκὴν δυσάρεστον. Ἄν τὴν ἐργασίαν αὐτὴν ἐπεφορτίζοντο καλοὶ κοσμηματογράφοι, θὰ τὴν ἐξετέλουν χωρὶς ἡ Ἐσμέα νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν αἰθουσαν πρὶν τελειώσῃ. Βεβαιωθήτε ὅτι μετεχειρίσθη ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα διὰ νὰ τῆς καταδείξω, πόσον ἐπιζήμιοι δι' αὐτὴν ἡδύνατο νὰ καταντήσωσιν αἱ οἰκειότητές της πρὸς ξένον ἄνθρωπον, τοῦ ὁποῖου οὐδὲν ἄλλο ἐκ τοῦ παρελθόντος γνωρίζετε, ἢ μόνον ὅτι ἐζωγράφησε μικράν τινα πτωχὴν καὶ χωρικήν ἐκκλησίαν. Ἀναγκάζομαι δὲ νὰ σοῦ ὁμολογήσω ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν λόγων μου τῆς ἔαμεν ἐντύπωσιν. Κατ' ἀρχὰς ἐγέλασε, καὶ μ' εἶπεν ὅτι δὲν ἔβλεπε τί ἄτοπον εἶχε τὸ νὰ μάθῃ ἰταλικά. Ἐπειτα, κουρασθεῖσα φαίνεται νὰ μ' ἀκούῃ ἐπαναλαμβάνουσαν τὰ ἴδια, μού εἶπε καθαρά, ὅτι τὸ Milton-Ernest εἶνε ἰδικὴ της ἰδιοκτησία, καὶ ὁ πύργος τοῦ Staines ἰδικὴ μου, ὡς νὰ ἔλεγεν ὅτι καλὰ θὰ ἔκαμνον νὰ ἐπιστρέψω ἐκεῖ. Δὲν ἤμπορεῖτε, καὶ σεῖς καὶ ὁ Λόρδος Λανδουδνος νὰ παρεμβῆτε ὡς ἀπεπιτροποί;

Υ. Γ. Ἀδύνατον εἶνε νὰ γείνη σκέψις περὶ προσκλήσεως ἀνθρώπων, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Ἐσμέα δὲν θ' ἀπέτεινε κἄν τὸν λόγον· διότι μὴν ἀμφισβάζετε ὅτι δὲν θὰ τοὺς ὀμίλῃσῃ, ἂν προσκλήθῃσι χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν της.

Ο Κ. Χόλλυς πρὸς τὴν ἐπίκληρον χήραν Καίρνοουραθ.

Ἀγαπητὴ μου θεία, ἑπταισα, τ' ὁμολογῶ, καὶ δὲν ἤμπορῶ νὰ συγχωρήσω τὸν ἑαυτόν μου διὰ τὴν ἀνοσίαν μου. Ἄλλ' ἀφοῦ ἡ Ἐσμέα οὐδέποτε ἔως τώρα ἔμεινεν εἰς Milton πλέον τῶν τριῶν μηνῶν τοῦ ἔτους, πῶς ἤτο δυνατόν νὰ προῖδω ὅτι τὰ πράγματα θὰ ἐλάμβανον τοιαύτην τροπὴν; Φοβοῦμαι ὅτι καὶ ὁ Λανδουδνος καὶ ἐγὼ δὲν ἔχομεν ἄλλην ἐξουσίαν εἰμὴ ἐπὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν κτημάτων της. Δὲν θὰ ἡδυνάμεθα βεβαίως νὰ τὴν ἐμποδίσωμεν νὰ καλέσῃ εἰς γεῦμα ἓνα ζωγράφον, ἀφοῦ καὶ οἱ δύο μας δὲν διατάζομεν νὰ καλῶμεν ζωγράφους εἰς τὴν τράπεζάν μας. Σεῖς ἐλαμβάνετε τοὺς ζωγράφους ὡς σκουπιστάς τῶν δρόμων· ἀλλ' αἱ ἰδέαι αὐταὶ εἶνε ἀπληρωτέαι πλέον σήμερον· τὸ κατ' ἐμέ, δὲν μὲ πειράζει διόλου τὸ νὰ τὸν καλῇ εἰς γεῦμα· τερατώδες νομίζω τὸ νὰ κλώθῃ μαζί του. Εἶνε δὲ τὸ πρᾶγμα ἰδίως λυπηρὸν διὰ τὸν

πτωχὸν αὐτὸν νέον, ὅστις βεβαίως ἐκ τούτου θὰ ὑποφέρῃ. Ὅταν βαρυνθῇ ν' ἀναγινώσκῃ τὸν Τάσσον ἢ νὰ παίξῃ μακρολίονον, θὰ λησμονήσῃ βεβαίως ἐντὸς εικοσιτεσσάρων ὥρων καὶ τὴν ὑπαρξίαν αὐτὴν τοῦ καθηγητοῦ της, καὶ θὰ νομίσῃ ὅτι μεγάλη του εὐτυχία θὰ εἶνε νὰ λάβῃ πεντακοσίους λίρας διὰ τοὺς κόπους του. Νομίζω οὐχ ἤττον ὅτι δὲν θὰ εἴχετε πολὺ δίκαιον ἐκλαμβάνουσα ἐπὶ τὸ τραγικώτερον ὄλην αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Λυπούμαι εἰλικρινῶς, σὰς ὁμολογῶ, ὅτι ἐπάτησα ποτὲ εἰς τὸ ἐργαστήριον τοῦ Ρέντσου, τὸ ὁποῖον ἄλλως δὲν ἦτο καὶ πολὺ εὐκόλον νὰ εὑρεθῇ, διότι πρέπει ν' ἀναβῇ τις ἑκατὸν ἐνενήκοντα πέντε βαθμίδας κλίμακος ἀνηφορικῆς ὡς πλοίου ἀναβάθρα καὶ σκοτεινῆς ὡς κλίβανος.

Ἡ ἐπίκληρος χήρα πρὸς τὸν Κ. Χόλλυς.

Γνωρίζω κάλλιστα, ἀγαπητέ μου Ἐρρίκε, ὅτι ὁ κόσμος σὰς ὁ ἐλαφρὸς νομίζει περιττὴν πᾶσαν κοινωνικὴν διάκρισιν καὶ ὀνομάζει σχολαστικότητα πᾶσαν σοβαρὰν σκέψιν. Ἐν τούτοις, ἂν ὁ λόρδος Λανδουδνος καλεῖ ζωγράφους εἰς τὸ γεῦμα, δὲν θὰ ἐπέτρεπε βέβαια εἰς τὰς θυγατέρας του νὰ τοὺς νυμφευθῶσι. Νομίζω δὲ ἀναγκαῖον νὰ σὰς εἶπω, ὅτι δὲν μὲ φαίνεται διόλου ἀδύνατον νὰ νυμφευθῇ αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον ἡ ἐγγονή μου, πεισμων καὶ ἀνόητος ὡς εἶνε. Θὰ ἦτο καιρὸς, νομίζω, νὰ συζητηθῇ οἰκογενειακὸν συμβούλιον.

Ο Κ. Χόλλυς πρὸς τὴν ἐπίκληρον χήραν Καίρνοουραθ.

Δὲν ἔχομεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν οἰκογενειακὰ συμβούλια· τί νὰ κάμωμεν, Θεέ μου!

Ἡ ἐπίκληρος χήρα πρὸς τὸν Κ. Χόλλυς.

Δὲν ἤμπορεῖτε νὰ κατορθώσετε νὰ τὸν ἀπαιτήσῃ ἡ κυβέρνησίς του; Εἰς τί ἄλλο χρησιμεύουσιν αἱ περὶ ἐκδόσεως συμβάσεις;

Ο Κ. Χόλλυς πρὸς τὴν ἐπίκληρον χήραν.

Ἄν δὲν ἔπραξεν ἄλλο ἐγκλημα, ἐπὶ τίνι λόγῳ νὰ ζητηθῇ ἡ ἐκδοσίς του; Ὁ νοῦς μου ἐσταμάτησεν. Γράφω εἰς τὸν Λανδουδνον. Εἶμαι βεβαίως ὅτι θὰ τρέξῃ εἰς Milton.

Ἡ ἐπίκληρος χήρα πρὸς τὸν Κ. Χόλλυς.

Μὲ πολλὴν μου χαρὰν θὰ ἴδω τὸν λόρδον Λανδουδνον, καὶ πιστεύω ὅτι ἡ Κασίδη Σάρτερς δὲν θὰ τολμήσῃ νὰ στρέψῃ τὰ νῶτα πρὸς τὸν ἐπίτροπόν της. Ἀλλὰ μὴ λησμονεῖτε, σὰς παρακαλῶ, ὅτι δὲν μὰς ἔσταιεν αὐτὸς αὐτὸν τὸν κύριον.

Ο Λόρδος Λανδουδνος πρὸς τὸν Κ. Χόλλυς.

Ἐν Milton Ernest.

Φίλιτάτέ μου Ἐρρίκε, ἤλθον ἐδῶ ὑπὸ εὐλογίον τινα πρόφασιν, ὡς ἐπεθύμησι. Μὰ τὴν ζωὴν μου, δὲν βλέπω τίμημπορῶ νὰ κάμω. Ἡ γνώμη μου εἶνε, ὅτι ὁ φόβος ἐμώρκανε τὴν Τάβην. Ἄν ἡ Ἐσμέα ἐρωτεύεται τὸν φίλον σου, κρύπτεται θρυμμάσια. Ὁ νέος αὐτὸς μ' ἀρέσει

πολύ. Είνε καλῶς ἀνατεθραμμένος ἄνθρωπος καὶ καλλιτέχνης διακεκριμένος. Φαίνεται ὅτι τῆς δίδει μαθήματα ὠδικῆς καὶ μανδολίνου, πάντοτε κατὰ τὴν ὥραν τοῦ τείου, εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ. Ἐως εἰς τὰς πέντε τὸν ἀφίνει ἡσυχον Ἡ Λαίδη Καίρνοουραθ εἶνε ἔξω φρενῶν τῆς εἶπον, ὅτι κατὰ τὴν γνώμην μου τὸ καλλίτερον θὰ ἦτο ν' ἀφήσωμεν τὴν Ἐσμέαν μόνην. Δὲν εἶνε πλέον παιδίον, καὶ ἐκτός τούτου, δὲν μ' ἀρέσκει νὰ τολμᾷ τις νὰ λέγῃ εἰς γυναῖκα ὅ,τι δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ εἴπῃ εἰς ἕνα ἄνδρα χωρὶς νὰ ἐκτεθῇ εἰς ῥαβδισμούς. Ἡ Ἐσμέα δὲν εἶνε γυνὴ νὰ κινδυνεύσῃ τὴν ἀξιοπρέπειάν της· εἶνε δὲ μᾶλλον τοῦ χαρακτῆρός της νὰ δικασκεδάσῃ μὲ τὸν νέον αὐτόν, ἐφ' ὅσον ἔχει τὸ γόητρον τοῦ κενοφανοῦς, ἔπειτα νὰ τοῦ σταίλῃ μίαν χρηματικὴν ἐπιταγὴν, καὶ νὰ μὴ τὸν συλλογισθῇ πλέον. Εἶνε υπερέφανος ὡς οὐδεὶς τὴν νομιζῶ δὲ ἀνίκανον νὰ πράξῃ τι ἀνάξιόν της. Καλλίτερον βεβαίως θὰ ἦτο νὰ μὴ τὸν κατοικίσουν ἐντὸς τοῦ πύργου· ἠδύνατο νὰ καταλύσῃ εἰς τὸ χωρίον. Ἀλλὰ τέλος πάντων ἀδιάφορον. Ἄν ἡ Ἐσμέα δὲν ἀναχωρήσῃ πρότερον, θὰ μεταβῇ εἰς Κάναν. Ἐπεθύμουν, ὡς ἐπιθυμοῦμεν, νὰ τὴν ἴδω νυμφευομένην τὸν ταλαίπωρον Βίκ· ἀλλ' οὐδεμίαν ἔχει ἐλπίδα. Ἡ Τάββη ἰσχυρίζεται ὅτι ὁ φίλος σου εἶνε τυχοδιώκτης, ραδιοῦργος, ὀνειρευόμενος πῶς νὰ γείνῃ γαμβρός. Ὅλα αὐτὰ εἶνε ἀνοησίαι. Εἰς ἐμὲ φαίνεται πολὺ ἐντιμὸς νέος. Οὐδέποτε δὲ συναινεῖ νὰ ἐξέλθῃ τοῦ ἐργαστηρίου του, ὁσάκις ἐπιζητεῖ τοῦτο ἡ Ἐσμέα. Συνομιλοῦν γαλλιστί· μολονότι δὲ δὲν ἐννοῶ πολὺ καλὰ γαλλικά, μοῦ φαίνεται ὅτι πολὺ συχνὰ φιλονεικοῦν. Ἡ Ἐρμιόνη ἐννοεῖ τί λέγουν, ἀλλὰ δὲν τὰ ἐπαναλαμβάνει, ἢ πονηρά. Ὅπως δὴποτε νομιζῶ, ὅτι πρέπει ν' ἀποφύγωμεν πᾶσαν ἀνάμιξιν. Ἡ Ἐσμέα δὲν ὑποφέρει χαλινόν, ὁμοιάζει τὰς θυγατέρας μου.

Υ. Γ. Ἡ Τάββη ἐπιμένει εἰς τὸν χαλινόν· τί εὐτυχεῖς ἡμέρας θὰ ἔζησε μαζὺ της ὁ μακαρίτης Καίρνοουραθ! Καὶ πῶς, ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, θὰ μακαρίζῃ τὸν ἐαυτόν του ὅτι δὲν εἶνε πλέον εἰς αὐτόν τὸν κόσμον! Ἀλλοίμονον εἰς αὐτόν τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ ὑπάγῃ νὰ τὸν εὐρῇ!

Ὁ Κ. Χάλλος πρὸς τὸν Λόρδον Λανδουδόν.

Ἀγαπητέ μου, σ' εὐχαριστῶ μυριάκις. Πολὺ ἀνεκοφίσεις τὸ πνευμά μου. Ἡ ἀξιοσέβαστος χήρα προλέγει πάντοτε γενικὴν πυρκαϊάν, ὅταν τριβῇ κανεὶς ἐν φωσφόρον ἔστω ἂν τὸ τριβῇ καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάποδην. Ὁ Ρέντσος εἶνε ἄνθρωπος καλῶς ἀνατεθραμμένος, δὲν ἀμφιβάλλω. Οἱ πλεῖστοι τῶν ἰταλῶν ἔχουν ἀρχαῖον εὐγενὲς αἷμα εἰς τὰς φλέβας των, καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν εἶνε βέβαιαι περὶ τῆς ἀρχικῆς των καταγωγῆς. Εἶμαι συμφωνότατος, ὅτι

πρέπει ν' ἀφήσωμεν πλήρη ἐλευθερίαν εἰς τὴν Ἐσμέαν.— Συγχώρησέ μου αὐτὸ τὸ ποσοῦ τοῦ καννάβεως καὶ ἄλλων ὀμειδῶν φυτῶν, τὰ ὁποῖα παράγει ὁ τόπος. Εἶνε μᾶλλον προξενικὴ ἐργασία. Οὐδεὶς βεβαίως θὰ τὴν ἀναγνώσῃ ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῶν Ἐξωτερικῶν· θὰ μείνῃ θαμμένη εἰς τὰ ἀρχεῖα πενήτηκοντα ὅλα ἔτη, καὶ κατόπιν θὰ σταλῇ εἰς τὰ ἀρχεῖα χωρὶς ποτὲ ν' ἀναγνωσθῇ. Ἀλλὰ τὸ καθήκον εἶνε καθήκον, καὶ ὅταν ἀκόμη τὸ θερμόμετρον δεικνύῃ 45 βαθμούς εἰς τὴν σκιάν. Εἶνε εἰκοσιπέντε Ἀυγούστου καὶ ὁ δυστυχὴς φίλος σου εἶνε εἰς τὴν Ῥώμην. Ἡ αἰωνία πόλις δὲν ὑπάρχει πλέον. Πάντα ἀφανίζονται. Καταπίπτει εἰς κόνιν ὑπὸ τοὺς τροχοὺς τῶν ἵπποσιδηροδρόμων καὶ ἐνώπιον τῶν παντοειδῶν ἐργολάβων καὶ νεωτεριστῶν τῆς σήμερον. Οὐδὲν πλέον ἰσρὸν ἀπομένει εἰς τὸν σημερινὸν αἰῶνα.

Ὁ Λέων Ρέντσος πρὸς τὸν Δὸν Ἐκελίνον Φερράρη.

Ἀκριθὲ καὶ ἀγαπητέ μου πάτερ, οἱ φιλικοὶ σου φόβοι περὶ τῆς ἡσυχίας μου εἶνε τοῦ λοιποῦ περιττοί. Ἡ Λαίδη Σάρτερους ἀνεχώρησε. Λέγεται δὲ ὅτι δὲν θὰ ἐπανέλθῃ πρὸ τῆς προσεχοῦς ἀνοιξέως. Πρὸ δεκαπέντε περιόπου ἡμερῶν, ἦλθεν ἐδῶ εἰς Λόρδος, τοῦ ὁποίου δὲν ἐνθυμοῦμαι, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐνθυμούμην δὲν θὰ κατώρθονα νὰ γράψω τὸ ὄνομα. Εἶνε εἰς τῶν παρεπιτόπων της· τὴν ὄρα ὅμως, ὅτε αὐτὴ εἶνε ἀνήλιξ, ἡ ἐξουσία τῶν ἐπιτρόπων αὐτῆς περιορίζεται μόνον εἰς τὰ κτήματά της. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ ἰδιοκτησία κατέχει πάντοτε τὴν πρώτην θέσιν· τόσον καλὰ τὴν υπερασπίζουσι καὶ τὴν φυλάττουσι οἱ νόμοι διὰ τοὺς ἀπογόνους, ὥστε οὐδεὶς σχεδὸν φαίνεται ὅτι τὴν καρποῦται ἐντελῶς. Δὲν ἰσχυρίζομαι ἐν τούτοις ὅτι οἱ περιορισμοὶ οὗτοι τοῦ δικαίωματος τῆς ἰδιοκτησίας δὲν συντελοῦσι εἰς τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἡ Λαίδη Σάρτερους λυπεῖται ὅτι ἀνεχώρησεν. Ἐφαίνεται πολὺ ἐνδιαφερομένη εἰς τὰς μελέτας τὰς ὁποίας τῆς εἶχα ἀρχίσει. Ἐννοεῖ τὴν ἀρχαῖαν καλὴν ὠδικὴν μέθοδον. Οἱ πρόφρονες καθηγηταὶ της ἐπεθύμουν, ὑποθέτω, πολὺ νὰ φανοῦν ἀρεστοὶ εἰς τὴν νεοκρῶν Λαίδην ἔχουσαν εἰσόδημα πέντε ἑκατομμυρίων καὶ δὲν ἐτόλμων νὰ τῆς ἐξηγήσωσι, πόσον ἀπαραίτητοι εἶνε ἡ ἀκριβεία καὶ ἡ ἰσορροπία κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν φυσικῶν της δῶρων. Προφανῶς ἐλυπήθη ἀναχωροῦσα. Μοὶ τὸ εἶπεν εἰλικρινέστατα. Ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναβάλῃ περισσότερο τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεών της. Αἱ δυστυχεῖς αὐταὶ ὑπάρξεις γίνονται θύματα τῶν ὑποσχέσεών των. Ὁ Λόρδος μὲ τὸ τόσον παράδοξον ὄνομα δὲν εἶδεν, ὑποθέτω, εὐαρέστως τὴν οἰκειότητα τῆς Λαίδης Σάρτερους μαζὺ μου. Εἶνε ἄνθρωπος πολὺ εὐάρεστος εἰς τὰς σχέσεις

του. Ἐχει βλέμμα διορατικὸν καὶ πολλὴν λεπτότητα ὑπὸ ἐπιφάνειαν τραχύτητος καὶ ἀδιαφορίας, αἵτινες ἰδίως χαρακτηρίζουσι τοὺς ἄγγλους· τὰς μεταχειρίζονται ὡς πρόσχημα, ὑπὸ τὸ ὁποῖον κρύπτουσιν ὅ,τι θέλουσιν.

Δὲν ἤξεύρω, ἂν διὰ πειθοῦς ἢ χλευῆς κατώρθωσε τὴν Λαίδην Σάρτερος νὰ ἐπισπεύσῃ κατὰ ἓνα μῆνα τὰς ἐπισκέψεις, τὰς ὁποίας εἶχεν ὑποσχεθῆ νὰ κάμῃ. Ὁπωσδήποτε, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἐπέτυχεν ὅ,τι ἤθελε, καὶ οὕτως ἀνεχώρησεν αὐτὴ πρὸ ὀκτώ ἡμερῶν μετὰ τῆς μητρὸς της. Πόσον κενὴ καὶ σιωπηρὰ εἶνε ἡ μεγάλῃ αὐτὴ κατοικία! Τίποτε δὲν παραβάλλεται μὲ τὴν προνοητικὴν ἀγαθότητα τῆς οἰκοδεσποίνης μου ὡς πρὸς τὰς διαταγὰς τὰς ὁποίας ἔδωκε διὰ νὰ με περιποιηθῶσι. Δύναμαι νὰ ἱππεύω ἢ νὰ ζευγνύω εἰς τὴν ἀμαξάν ὄλους τοὺς ἵππους κατ' ἐκλογὴν μου. Παρήγγειλε τοὺς ἀνθρώπους της νὰ μὲ ὑπακούωσι καθ' ὅλα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον, ὑποθέτω, διόλου δὲν τοὺς εὐχαριστεῖ. Μ' ἐκλαμβάνουσι, φοβοῦμαι, ὡς εἰδός τι κατασκόπου. Μόνη ἐξαίρεσις εἶνε ὁ φίλος μου ὁ κηπουρός. Αὐτὸς μ' ἔχει εἰς μεγάλῃν ὑπόληψιν, διότι ἀγαπᾷ τὰ ἄνθη καὶ κάτι γνωρίζω περὶ αὐτῶν, ὡς ὅλοι γενικῶς οἱ κάλλιτέχναι. Εἶμαι λοιπὸν ἐδῶ μόνος, ἐντὸς τοῦ φοβεροῦ τάγματος τῶν ὑπηρετῶν, οἵτινες δὲν κάμνουν ἄλλο, μούφ κίνεταί, παρὰ νὰ τρώγουν, νὰ χασμιῶνται καὶ νὰ ἐνδύονται. Ἀρχίζω ἐν τούτοις νὰ συνειθίζω αὐτὴν τὴν ζωὴν, καὶ ἂν αἱ βροχεραὶ ἡμέραι ἦσαν ὀλιγώτεραι δὲν θὰ εἶχα κανὲν παράπονον· αἱ πεύκαι, αἱ κέδροι, αἱ δρυὲς καὶ αἱ μακράκι ἐκ φιλυρῶν δενδροστοιχίαι περιβάλλουσι τοὺς τόπους τούτους δι' ἐπιβλητικῶν τινος καὶ μεγαλοπρεποῦς χαρακτῆρος. Ὅταν τὸ φῶς δὲν ἦνε ἀρκετὸν ὥστε νὰ ζωγραφίζω, πηγαίνω εἰς τὸν κήπον· μερικάκι δορυκᾶδες φαίνονται ὅτι μὲ γνωρίζουσι· μία μάλιστα μὲ πλησιάζει, ὁσάκις μὲ βλέπει, ἀντὶ νὰ φεύγῃ. Τὴν λέγουσι πολὺ γράϊκν, ἀλλ' εἶνε χαριτωμένον ζῶον. Φορεῖ ἀκόμη ἐν ἀργυροῦν περιδέραιον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὁ κόμης, ὅστις τὴν εἶχεν εὐνοουμένην, ἔγραψε τὸ ὄνομα Νερίνα, ὄνομα τῆς μητρὸς μου, ἂν ἐνθυμῆσαι. Μ' ἐφάνη διὰ τοῦτο ὅτι ἐπανεύρισκα ἓνα φίλον ἐπὶ τῆς ξένης γῆς. Ἐξ ὅσον ἐμαθον ὅ κόμης αὐτὸς ὠνομάζετο Ἄλφουρεδ. Εἶχε πολλάκις ταξιδεύσει εἰς τὴν Ἑταλίαν, ὅπου τὸν εἰλκυον βεβαίως, ὡς λέγουσι, αἰ κοσμοπολιτικαὶ του ὀρέξεις. Δὲν ἦτο περίφημος ἀνθρωπος, ἂν πιστεύσῃ τις τὰ λεγόμενα καὶ ὅσα μού διηγήθη ὁ ἀρχικηπουρός. Ὁ φίλος μου αὐτὸς ἔχει μίαν ὠραίαν οἰκίαν εἰς τὸ χωρίον καὶ ἓνα ἵππον, μὲ τὸ εἰσὸδήμα του δὲ θὰ ἦτο πλούσιος ὡς Βενετὸς ἢ Φλωρεντῖνος ἄρχων. Ἡ φλυαρία μου αὐτὴ δὲν θὰ σοῦ προσένηση βεβαίως ἄλλην εὐχαρίστησιν, ἢ μόνον

ὅτι θὰ σὲ καταστήσῃ μέτοχον τῆς ζωῆς μου. Τὶ τὰ θέλεις, σὲ τὸ ἐξομολογοῦμαι, ἡ Λαίδη Σάρτερος μού λείπει. Καὶ πῶς ἄλλῶς ἦτο δυνατόν νὰ γείνη; Μολονότι κατάμονος, δὲν ἠμπορῶ ἐν τούτοις νὰ εἶπω ὅτι πλήττω. Δὲν πλήττω ποτέ, ὁσάκις εἰμ' ἐλεύθερος νὰ κάμνω ὅ,τι θέλω καὶ νὰ ἀναπνέω ἐλεύθερον ἀέρα ὅταν μ' ἔρχεται διάθεσις. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ὁ ἀῆρ ἐδῶ δὲν εἶνε πολὺ φιλόφρων. Φοβοῦμαι, τ' ὁμολογῶ ἐν πάσῃ ταπεινότητι, μὴ ἀποκτήσω τὴν εὐχάριστον συνέπειαν τῆς πολυτελοῦς αὐτῆς ζωῆς. Ἔως τότε δὲν εἶχα ποτέ τάπητα εἰς τὸ δωμάτιόν μου· οἱ τοίχοί του ἦσαν γυμνοί, ἂν ἐγὼ ὁ ἴδιος δὲν τοὺς ἐγέμιζα μὲ εἰκόνας μου· τὰ ἐπιπλά μου ἦσαν πτωχικά, καὶ ἡ τροφή μου πενιχροτάτη· ἐν ρόφημα, ὀλίγος ἄρτος, καρποὶ καὶ μία μικρὰ φιάλη ἐγχωρίου οἴνου· τότε ὅμως, —τόσον εὐκόλα κηκοσυνειθίζει τις, —μού φαίνεται φυσικώτατον νὰ ἔχω πάντοτε λουτρόν ἐτοιμὸν, τὰ ἐνδύματά μου ξεσκονισμένα καὶ διπλωμένα, πᾶσάν μου ἀνάγκην προλαμβάνω μένην, καὶ τράπεζαν ἐστρωμένην τρις τῆς ἡμέρας δι' ἐμὲ μόνον· τράπεζαν δὲ πλήρη ἀπὸ ἀργιλλόπλαστα τῆς Κίνας, ἀπὸ ἀργυρᾶ σκεῦη τῶν χρόνων τῆς βασιλείας Ἄννας, ἀπὸ πάντοτε εἶδους περιζήτητα πράγματα, οἴνους γαλλικούς... ἐκτὸς τῶν γιγαντιαίων ὑπηρετῶν, οἵτινες περιφέρονται κύκλω μου, χωρὶς νὰ κάμνουν περισσότερον θόρυβον ἀπὸ ποντικία. Ἡ ζωὴ αὐτὴ μου φαίνεται τότε φυσικώτατη, καὶ ἐντρέπομαι ἀναλογιζόμενος, ὅτι θὰ αἰσθανθῶ τὴν στέρησίν της, ὅταν θὰ ἀναγκασθῶ πάλιν νὰ φορέσω τὸν κλοιὸν τῆς πτωχείας. Ὑπερηφανευόμην πρὸ τινων ἑτῶν, πιστεύων ὅτι ἤμην φιλόσοφος, ποιητῆς εὐχαριστούμενος εἰς μόνην τὴν διανοητικὴν τροφήν καὶ περιφρονῶν τὴν καλοσχίαν. Βλέπω δυστυχῶς σήμερον, ὡς οἱ περισσότεροι τῶν δῆθεν σοφῶν, ὅτι ἡ περιφρόνησις μου δὲν ἦτο ἄλλο ἢ ἀπειρία. Εἶνε ἀναντίρροπον ὅτι εἰς τὸ κλιμά μας ζῆ τις πολὺ εὐκόλωτερον μὲ μίαν δράκιν δαμάσκην καὶ μ' ἐν τεμάχιον ἄρτου. Πάτωμα χωρὶς τάπητα δὲν φαίνεται τόσο γυμνὸν ὅταν τὸ κοσμοῦν αἱ ἡλιακκαὶ ἀκτίνες καὶ αὐρετ' ἐπὶ τοῦ ἐδάφους θάλλουσα κληματίς. Δὲν εἶνε καλὸν ὁπωσδήποτε νὰ προσηλοῦται τις εἰς τὰς ἀπολαύσεις τῆς Καπύης, ὅταν γνωρίζῃ ὅτι ἡ ἐπαύριον φέρει ἐργασίαν, ἀβεβαιότητα καὶ πείναν. Ὅχι, πιστεύσέ με, δὲν φοβοῦμαι ν' ἀφήσω τοὺς τόπους τούτους, διότι ποθῶ, ὡς θὰ ὑποθέσῃς ἴσως, τὴν προυνσίαν μιζῆς γυναικός. Ἄλλος λόγος βρύνει ἐπ' ἐμέ, καὶ ὁ λόγος οὗτος εἶνε πολὺ ὀλιγώτερον εὐγενῆς καὶ πολὺ εὐτελέστερος. Δὲν εἶμαι τόσο στωϊκός, οὔτε τόσο πνευματολάτρης, ὅσον ὑπέθετον, ἀλλ' εἶμαι πάντοτε ὁ εὐγνώμων καὶ ἀφωσιωμένος πρὸς σέ, κ.τ.λ.

Ἡ Ααίδη Σάρτερος πρὸς τὸν Λέοντα Ρέντσον· Εἰς Milton Ernest

Ἐν Acoruby

Πῶς πηγάζει ἡ ζωγραφικὴ; Γράψατέ μου καὶ εἰπέτε μου τί γίνεσθε;

Ὁ Λέων Ρέντσος πρὸς τὸν Δὸν Ἐκκελτινὸν Φερράρη.

Πρέπει νὰ σοῦ ἐμπιστευθῶ, ἀγαπητέ μου πάτερ, ἐν πρᾶγμα, τὸ ὅποιον ἔχω βάρος εἰς τὴν καρδίαν μου περισσώτερον παρ' ὅ,τι δύναμαι νὰ σοῦ ἐκφράσω. Ὅταν μάθης περὶ τίνος πρόκειται, θὰ σοῦ φανῇ πιθανῶς, ὅτι ἡ ἠθικὴ μου κατάστασις εἶνε ὅπως διόλου ἀδικαιολογήτως. Μάθε ἐν πρώτοις, ὅτι ἡ Ααίδη Σάρτερος ἀναχωροῦσα μ' ἐνεπιστεύθη τὰ κλειδιά τῆς βιβλιοθήκης καὶ με ἔδωκε τὴν ἄδειαν νὰ μεταχειρισθῶ ὅλα τὰ περὶ τέχνης συγγράμματα καὶ ὅλας τὰς παλαιὰς εἰκονογραφίας ὅσας περιέχει. Ἐὰν πιστεύσῃ τις τὰ λεγόμενα, ἡ οἰκονομία ἐν γένει δὲν διεκρίνεται διὰ τὴν διανοητικὴν τῆς μόρφωσιν, ἐκτός τοῦ τελευταίου κόμητος Ἄλουρεδ, ἐκεῖνου, τὸν ὅποιον ἐκληρονόμησεν ἡ μήτηρ τῆς Ααίδης Σάρτερος. Ἦτο φιλοτέχνης, καὶ εἰς αὐτὸν ὀφείλονται ὅλα αἱ καλλιτεχνικαὶ συλλογαί, ὅσαι εὐρίσκονται ἐδῶ. Ἐπὶ πολὺ ἐδίστασα νὰ δεχθῶ τὴν προσφορὰν τῆς Ααίδης Σάρτερος, ἀλλὰ τοσοῦτον ἐπέμεινε καὶ τόσον ἐφάνητο ἐπιθυμοῦσα νὰ μοῦ δώσῃ τὸ δαίμα αὐτὸ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς, ὥστε θὰ ἦτο ἄστοπον ἂν ἐγὼ ἐπέμενον ἀρνούμενος, μολοντί θὰ ἐπροτίμων ν' ἀποφύγω τόσον μεγάλην εὐθύνην. Ὑποπτεύω ὅτι ὁ σοβαρὸς ἀρχιτέκτων Κ. Λάνδων πνέει μένεα ἐναντίον μου διὰ τὴν ἐδῶ θέσιν μου. Ἀποῦ λοιπὸν ἐνέδωκα, εὐρον εἰς τὴν βιβλιοθήκην ὕλην πρὸς μακρὰν καὶ ἐνδιαφέρουσαν ἐργασίαν, ἥτις μ' ἀπασχολεῖ κατὰ τὰς βροχερὰς ἡμέρας, τόσον ἀφθόνως εἰς αὐτὸν τὸν τόπον. Αἱ ἰχνογραφίαι, ἔργα μεγάλων ζωγράφων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἶνε σωρευμέναι χωρὶς καμμίαν τάξιν χρονολογικὴν ἢ εἰδογραφικὴν. Μικρογραφίαι καὶ νομισματολόγημα κεῖνται ἀνάμικτα εἰς τοὺς σῦρτας. Ὁλόκληρος συλλογὴ εἰκονογραφικῶν ἀρχετύπων, τῶν πλείστων ἰταλικῶν, τοιαύτην τύχην ἔλαβεν, ὡς ἂν ἦτο σωρὸς εἰκόνων κομμένων ἀπὸ καμμίαν εἰκονογραφικὴν ἐφημερίδα. Κρατῶ πάντοτε ἐπάνω μου τὸ κλειδίον τῆς βιβλιοθήκης· τοῦτο δὲ κινεῖ εἰς φοβερὰν ἐναντίον μου ἀγανάκτησιν τὸν σοβαρὸν Λάνδων. Με θεωρεῖ ὡς προσηγορικὸν τοῦ ἐχθρόν. Ἐν μέσῳ τοῦ χάους ἐκεῖνου, οὐτίνος πάντα σχεδὸν τὰ στοιχεῖα ἔχουσιν ἀληθῆ καλλιτεχνικὴν ἀξίαν, εὐρίσκονται σχεδιογραφήματα ἀξιόλογα, ἔργα τοῦ τελευταίου κόμητος Ἄλουρεδ, ἀποθανόντος πρὸ τριάκοντα ἐτῶν.

Ἄν δὲν κατήγετο ἐκ μεγάλου γένους, θὰ ἐγένετο βεβαίως διάσημος ζωγράφος. Μεταξὺ τῶν σχεδιογραφημάτων αὐτῶν, τὰ ὅποια εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ σπουδαῖα ἐκ φύσεως, ὑπάρχει ἐν

παριστάνον νέαν ρωμαϊκὴν, τῆς ὁποίας τὰ χαρακτηριστικὰ ἔχουσι περιέργον ὁμοίτητα μετὰ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς μητρὸς μου. Οὐδεμίαν λέξιν εἶνε γραμμένη ὑποκάτω τῆς εἰκόνας. Ἐπειτα, εἰς ἄλλο χαρτοφυλάκιον, εὐρον ἄλλας τρεῖς σπουδάς, κατὰ τὸ αὐτὸ πρότυπον. Ἡ μία παριστᾷ ὀλόσωμον νέαν κόρην, φέρουσαν ὕδριαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Θὰ εἶπῃς, ὅτι εἶνε ἀπλὴ σύμπτωσις, ὁμοίτης τυχαία, ὁ ἔθνικὸς τύπος καὶ οὐδὲν πλέον, καὶ θὰ ἔχῃς δίκαιον. Δὲν με κάμνει τὴν χάριν, σὺ ὁ κάλλιστος καὶ ἀγαπητότατος τῶν φίλων μου νὰ μοῦ γράψῃς ὅ,τι γνωρίζεις, ὅ,τι ἐνθυμείσαι περὶ τῆς μητρὸς μου; Ἡ ἔθνικότης τοῦ πατρὸς μου ἐγνώσθη ποτέ; Λάβε τὴν καλωσύνην νὰ μοῦ ἀπαντήσῃς ταχέως καὶ διὰ μακρῶν.

Ὁ Δὸν Ἐκκελτινὸς Φερράρης πρὸς τὸν Λέοντα Ρέντσον.

Ἄπαντῶ, ἀγαπητέ μου υἱέ, διὰ πρώτου ταχυδρομείου εἰς τὴν ἐπιστολήν σου, τὴν ὁποίαν ἔλαβα σήμερον· ἀλλὰ δὲν ἔχω τι περισσώτερον νὰ σοῦ εἶπω παρ' ὅσα γνωρίζεις. Ἡ μήτηρ σου ἦτο πολὺ γνωστὴ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῶν βουνῶν μας· ἦτο κόρη τοῦ βουκόλου Εὐαρέστου Ρέντσου. Εἰς ξένος, τὸν ὅποιον αἱ ἄνθρωποι τοῦ τόπου ἐξελάμβανον ὡς καλλιτέχνην, ἦλθε κ' ἐμείνει ἐδῶ μερικὰς ἐβδομάδας. Ἡ Νερίνα Ρέντσου ἀνεχώρησε μαζὺ του, ἡ δὲ ἀπουσία τῆς διήρκεσεν ἐν ἔτος. Κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα ὁ Ρέντσος ἐφρονέθη ὑπὸ ταύρου, εἰς τὸν ὅποιον ἔρριπτε τὴν θηλειάν. Ὅταν ἐπέστρεψεν ἡ Νερίνα, δὲν εἶπεν εἰς κανένα πόνον ἤρχετο. Ὁ πατήρ τῆς Ρέντσος τῆς εἶχεν ἀφήσει μικρὰν περιουσίαν. Μετ' ὀλίγους μῆνας ἐγέννησε σέ, τὸν ὅποιον ἐδάπτισα καὶ κατέγραψα ὑπὸ τὸ ὄνομα Λέων Ρέντσος. Σοῦ ἔδωκα τὸ ὄνομα Λέων, ἐκ τῆς ἐπωνυμίας τῆς μικρῆς μου ἐκκλησίας, καὶ τὸ ἐπώνυμον Ρέντσος, τὸ ὅποιον ἔφερον ὁ πάππος σου. Ὅταν ἐγίνεαι ἐπτά ἐτῶν ἔχασες τὴν μητέρα σου, ἥτις εἶχε τότε εἰκοσιεπτὰ ἐτῶν ἡλικίαν. Οὐδέποτε, ὅταν ἐξωμολογεῖτο ἢ ἄλλοτε, μοῦ ὑπέδειξε πῶς εἶχε ζήσει κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς, οὔτε πού εἶχε διαμείνει, οὔτε τίνος κοινωνικῆς τάξεως ἀνθρώπος ἦτο ὁ πατήρ σου ἢ το χαριτωμένον πλάσμα ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν, καὶ δὲν ἐστερεῖτο ὀρθοῦ νοῦν. Ἀλλὰ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγεννήθης, οὐδέποτε μ' ἐφάνη ὅτι ἀπέλαυεν ἐντελῶς τῶν διανοητικῶν τῆς δυνάμεων. Ἴσως λύπη μεγάλη εἶχε ταράξει τὸ λογικόν τῆς, ἴσως καὶ ἡ σφοδρὰ συγκίνησις τὴν ὁποίαν τῆς ἐπροξένησεν ὁ θάνατος τοῦ πάππου σου, τὸν ὅποιον ἐμαθὲν αἰφνιδίως ἀπὸ ἑνὸς βοσκόν. Ὅπως δὲ ποτέ μοῦ δὲν κατώρθωσα νὰ τῆς ἀποσπάσω μίαν λέξιν περὶ τῆς κατὰγωγῆς σου. Ἐσυμπέρανα, ὅτι θὰ τὴν εἶχεν ἐγκαταλείψει ἔξαρνα ὁ θεσπὴς τῆς, ὅστις καὶ αὐτὸς θὰ ἠγνοεῖ ἴσως ὅτι ἦτον ἐγκύριος. Δὲν εἶνε ἀδύνατον νὰ ἦτο αὐτός

εὐγενής· οἱ ὀλίγοι ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι τὸν εἶδον ἐδῶ, τὸν λέγουν **vero signore**. Ἄλλ' εἶνε ἀληθές ὅτι λέγουν τὸ ἴδιον δι' ὅσους ἐξοδεύουν. Αὐτὰ μόνον ἤμπορῶ νὰ σὲ πληροφορήσω, ἀγαπητέ μου, καὶ ἀληθῶς κατὰ πνεῦμα υἱέ. Ἄν ἐγνώριζα περισσότερα, δὲν θὰ ἐδίσταζον νὰ σοῦ τὰ γράψω. Ἄλλὰ δυστυχῶς ἡ μήτηρ σου οὐδέποτε μοῦ ἐξεμυστηρεύθη. Ἰσως ἤγάπα τόσον πολὺ τὸν ἐραστήν της, ὥστε δὲν ἤθελε νὰ ὀμιλήσῃ περὶ αὐτοῦ· καὶ κατὰ τοῦτο εἶχεν ἄδικον· ἀλλ' ἐκτὸς αὐτοῦ, ὡς σοῦ πρόελεγον, τὸ πνεῦμά της μ' ἐφάνη πάντοτε ταραγμένον ἀφ' ἧς ἡμέρας μὰς ἐπανήλθε. Σ' ἐλάτρευεν ἂν δὲ εἶχε ζήσει ἕως ὅτου νὰ ἠδύνασο νὰ τὴν ἐνοήσῃς, καὶ ἂν ἰδίως προέβλεπεν ὅτι ἐκινδύνευε ν' ἀποθάνῃ αἰφνιδίως ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος, ἴσως θὰ σοῦ ἀπεκάλυπτε τὴν ἀλήθειαν.

Παράδοξον ἀληθῶς μοῦ φαίνεται ν' ἀνεκάλυψες εἰκόνα ὁμοιάζουσαν τῆς μητρός σου, εἰς ἀγγλικὴν οἰκίαν καὶ τόσον μακρὰν ἀπ' ἐδῶ. Ἄλλὰ πρέπει ὅμως νὰ σοῦ εἶπω, ἀγαπητέ μου Λέων, ὅτι καὶ παιδικαὶ ἀναμνήσεις εἶνε πολὺ ἀπιστον πρᾶγμα, ἕστω καὶ περὶ μητρικῆς μορφῆς. Ἐπειτα ὁ κλασικὸς τύπος τοῦ προσώπου σου καὶ τοῦ προσώπου της δὲν εἶνε σπάνιος εἰς τὸν τόπον μας, ἰδίως εἰς τὰ ἀπόκεντρα μέρη, ὅπου τὸ αἶμα διετηρήθη καθαρὸν καὶ ἀμιγές ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Αἰνείου.

(Ἐπεται συνέχεια).

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Τὸ αἰκνίζον.—Νέα κινητήριος μηχανὴ τοῦ **Honigmann** ἄνευ ἀπορροῦς πυρὸς καὶ ἐφαρμογὴ αὐτῆς εἰς τὴν κίνησιν τῶν τροχιοδρόμων καὶ πλοίων ἐν Γερμανίᾳ.—Ἐξήγησις τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ παραύρητος ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν δύναμιν, ἧς κινεῖ τὴν μηχανήν.—Χρησιμοποίησις τῆς ἠλιακῆς θερμότητος εἰς μηχανικὴν δύναμιν.—Περὶ τῆς τῆς ῥωμαϊκοῦ στόλου ἐξουθι τῶν Συρακοσῶν ἀπὸ τῶν κοίλων κατόπτρων τοῦ φυσικομαθηματικοῦ Ἀρχιμήδους.—Περὶ τῆς ἐπίσης ἀπὸ τῶν κοίλων κατόπτρων ἐν Βοσπόρῳ τοῦ πολιορκουμένου τῆς Κωνσταντινουπόλεως στόλου τοῦ Οὐταλίου.—Δεικτέρισις τοῦ ἱεροῦ πυρὸς ἐν Αἰγύπτῳ ἀπὸ τῶν κοίλων κατόπτρων.—Πρῶτα μηχανήματα ὕδατος πρὸς περισυλλογὴν καὶ χρησιμοποίησιν τῆς ἠλιακῆς θερμότητος.—Ἡ ἠλιακὴ χύτρα τοῦ **Ducarla**.—Ἡ ἠλιακὸς δυναμοπαρομηγὸς τοῦ **Mouchot**.—Ἐρευναὶ οἰκονομικῆς καὶ εὐχερῆς παραγωγῆς ἄτμου δι' ὑγρὸν εὐεξατμιστῶν.—Μικροσκοπικὴ κινητήριος μηχανὴ τοῦ **Carolet** ἐντὸς σπινθῆρος ἀκαυτοῦ.—Διάφορα θαυμάσια λεπτοεργατικὰ μικροσκοπικῶν ὀντικειμένων.—Σπέρμα φούξης φέρου ἐπιγεγραμμένην στρωρὴν παύματος ἐξ 60 σπινθῶν λέξιων.—Μικροσκοπικαὶ ἀμαξίαι καὶ μύλοι κινούμενοι ὑπὸ φύλλου.—Σήμασις φέρουσα ὀστῆσαν ἐλεγεῖον χρυσοῦς γραμμάσιον.—

Ἐν τῷ σημερινῷ κατακλυσμῷ τῶν ἀνεκάλυψων καὶ ἐφευρέσεων ὑπάρχουσιν ἔτι πνεύματα μὴ ἰκανῶς ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἐφωδιασμένα, ἅτινα μάτην καταναλίσκονται ἀναζητοῦντα ἀντικειμένα καταδεδικασμένα ὑπὸ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστήμης ὡς ἀδύνατον νὰ πραγματοποιηθῶσιν οἷα π. χ. ὁ τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου καὶ τὸ ἀεὶ κίνητον.

Καὶ ἡ Ἑλλάς, καθ' ὅσον ἐνθυμούμεθα, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν παρέχει τὰ θύματα αὐτῆς εἰς τὴν ἐρευναν τῆς λύσεως ἀμφοτέρων τῶν ζητημάτων αὐτῶν. Ἴδου δὲ ὅτι ἐσχάτως πάλιν εἰς ἕτερος ἐν Γαλλίᾳ ἐκ τῶν περιχώρων τοῦ Λυὸν διακηρύττει τὴν ἀνεκάλυψιν τέλους τοῦ ἀεὶ κίνητου αὐτοῦ, τοῦ ἐνεργοῦντος ἄνευ μηχανισμοῦ πολυπλόκου οὐδὲ ὑγροῦ τινος οἰοδῆποτε, ἐν ᾧ καιρῷ οἱ ἄλλοι πάντες καταγίνονται νὰ τελειοποιήσωσι τὰς ἤδη ὑπαρχούσας μηχανὰς καὶ πολλαπλασιάσωσι τὰς πηγὰς τῆς παραγωγῆς τῶν μηχανικῶν δυνάμεων.

Δυστυχῶς, ὡς ἐννοεῖται, καὶ ἡ διακήρυξις αὕτη εἶναι ἀδελφὴ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων προηγουμένων διακηρύξεων καὶ δὲν εἶναι ἡ ὑνερον ἔτι ἡ πραγματοποιήσις της.

* *

Δὲν ἔχει ὅμως οὕτω σπουδαιοτάτη τις ἐσχάτως ἀνεκάλυψις κίνητηρίου μηχανῆς ἢ ἐπὶ τινος φαρμακοποιοῦ ἐν **Aix-la-Chapelle** τῆς Πρωσσίας ὀνόματι **Honigmann**, ὅστις διὰ τῆς θαυμαστῆς αὐτοῦ ἐφευρέσεως κατορθοῖ περίπου τὸ ἀεὶ κίνητον τοῦτο, ὑπό τινα ἐποψίν, καθ' ὅσον ἡ κίνητηριος αὕτη μηχανὴ τίθεται εἰς ἐνέργειαν ἄνευ πυρὸς διαρκοῦς ἢ ἠλεκτρισμοῦ· ἀπαξ δὲ θεθεῖσα εἰς ἐνέργειαν αὕτη καθ' ἑαυτὴν εἶτα παράγει δυνάμεις διακτηρούσας ἀμοιβαίως τὴν λειτουργίαν τῆς μηχανῆς.

Εἶναι ἀληθῶς θαυμάσιος καὶ εὐφροσύνῃς ἡ ἐφεύρεσις, ἧτις—κατὰ τὸν Πρύτανιν τοῦ πολυτεχνικοῦ Πανεπιστημίου τῆς **Aix**, **Mullner** ὀμιλήσαντα περὶ αὐτῆς πρό τινος ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τούτῳ—προώρισται νὰ καταβάλλῃ τὰς ἄλλας μηχανὰς τὰς κινουμένας διὰ τοῦ ἀτμοῦ ἢ συμπεπυκνωμένου ἀέρος ἢ ἠλιακῶν ἀκτίνων ἢ ἠλεκτρισμοῦ!

Ἡ μηχανὴ αὕτη ἤδη πολλάκις περιῆλθε τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ταύτης ἐλκύνουσα τὸν θαυμασμόν καὶ περιέργειαν τῶν κατοίκων, ἅτε κινουμένη ἄνευ καταφανοῦς κινήτηρος καὶ παρέχουσα τὸ μυστηριώδες θέαμα μηχανισμοῦ, οὗ ἡ δύναμις εἶναι ἀόρατος.

Μάλιστα, ἰδού ἀναγγέλλεται ἤδη, ὅτι ἡ ἐφεύρεσις αὕτη ἐφηρμόσθη εἰς τινὰς γραμμάς τροχιδοδρόμων (**tramways**) ἐν Γερμανίᾳ ὡς καὶ ἐπὶ τινος μικροῦ ἀτμοπλοίου διασχίζοντος τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ **Spreé** τοῦ διαβρέχοντος τὴν πόλιν τοῦ Βερολίνου.

* *

Ἴδου δὲ εἰς τί συνίσταται ὁ μηχανισμὸς οὗτος.

Πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν ἐπιστήμην εἶναι γνωστόν, ὅτι καὶ ἀλατοῦχοι διαλύσεις βράζουσιν εἰς